

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Pesthy Endre ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Mikó Péter ügyvéd **alperes** ellen **25,560.000 Ft és járulékai megfizetése** iránt a Fejér Megyei Bíróságnál 14.G.40.009/2008. szám alatt indult és a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.21.507/2010/4. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme folytán 2011. július hó 5. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.21.507/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 125.000 (Egyszázhuszonötezer) Ft felülvizsgálati részperköltséget. Az ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint négy község szennyvízcsatorna hálózat és szennyvíztisztító telep

építéséről határoztak. A beruházás költségeinek biztosítása érdekében létrehozták az alperesi társulatot, amelynek képviselőjéül A Község polgármesterét K L-t választották meg.

A felperes mint megbízott és az alperes mint megbízó között 2006. január 12-én megbízási szerződés jött létre, amelyben az alperes a beruházás költségeihez szükséges saját források feltárásával, valamint a társulati tagok hozzájárulásának csökkentése végett pénzügyi bonyolítással bízta meg a felperest. A felperes által elvégzendő tevékenységeket 13 pontban foglalták össze, amelyek elvégzését a felperes elvállalta 21,300.000 Ft + ÁFA megbízási díj ellenében.

A felperes a megbízási szerződés megkötését követően a szerződésben írt tevékenységet folytatta, eljárta a szerződés teljesítése érdekében. Folyamatosan tartotta a kapcsolatot az alperessel, valamint az érintett önkormányzatok képviselőivel, a T Alapítvánnyal, valamint a Bankkal, továbbá elkészítette a beruházás cash flow-ját.

21,300.000 Ft + ÁFA megbízási díjról 2007. július 25-én - 2007. augusztus 31-i esedékességgel - számlát állított ki, amelyet az alperes teljesítés nélkül visszaküldött azzal, hogy a felperes az alperes részére szolgáltatást nem végzett.

A felperes módosított keresetében előadta, hogy a megbízási szerződést 95 %-ban teljesítette, tekintve, hogy a szerződés 3/12. pontjában foglaltakat csak részben végezte el a 13. pontban írtak pedig egyáltalán nem teljesültek. Erre figyelemmel 20,235.000 Ft + ÁFA megbízási díj és ennek 2007. augusztus 31-től a kifizetés napáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokon eljárta Fejér Megyei Bíróság a 14.G.40.009/2008/77. számú ítéletében az alperest megbízási díj címén 14,510.625 Ft tőkében, ennek 2007. augusztus 31. napjától járó késedelmi kamataiban, valamint 420.250 Ft részperkölségben marasztalta, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az elsőfokú eljárásban beszerzett okiratok tartalma, a kihallgatott tanúk vallomása, valamint a szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperes a megbízást mintegy 54,5 %-ban teljesítette és ehhez mérten kötelezte az alperest a szerződésben kikötött megbízási díj 54,5 %-ának megfizetésére a Ptk. 478. §-ának /3/ bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán hozott 3.Pf.21.507/2010/4. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét 10,735.200 Ft-ra, és ennek az elsőfokú bíróság ítéletében írt kamataira leszállította. Az

első- másodfokú perköltségek felől akként rendelkezett, hogy a felek a perben felmerült költségeiket maguk viselik.

A másodfokú bíróság elfogadta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, nem osztotta azonban az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a szerződés jogi minősítése tekintetében és álláspontja szerint a felperesi tevékenység mértékének megállapítása is részben téves volt.

Kifejtette, az elsőfokú bíróság a szerződést a Ptk. 474. §-ának /1/ bekezdése alapján kizárólag klasszikus értelemben vett megbízási szerződésnek minősítette, ezzel szemben a felperes feladata a perbeli beruházással összefüggésben nem pusztán az ügy ellátása volt, a felperes eredmény elérését is vállalta. A felperes feladata ugyanis lényegében a tervezett beruházás pénzügyi lebonyolítása volt. Ez esetben viszont a felperes csupán az értékelhető teljesítése után igényelhet díjazást, a Ptk. 478. §-ának /2/ bekezdése nem alkalmazható. A másodfokú bíróság is elfogadta, miszerint a beruházási döntés előkészítési szakaszába sorolható felperesi tevékenységek a teljes szerződés mintegy 29,5 %-át tették ki, továbbá hogy ezt a tevékenységet a felperes teljes egészében elvégezte. A beruházás megvalósítási szakaszában elvégzendő feladatokat, így a források megszerzéséhez kapcsolódó feladatokat a felperes a másodfokú bíróság szerint is csak részben végezte el és a szakértő is az e körben értékelhető feladatokat a teljes szerződési érték 25 %-ára becsülte. Ezzel szemben a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperesi tevékenység a társulati hitelre vonatkozóan nem értékelhető, mivel a felperesnek a Bankkal folytatott előkészítő tevékenysége nem hogy nem segítette, de egyenesen vakvágányra vitte a beruházás finanszírozásának megoldására vonatkozó koncepciót. A felperes feladata olyan pénzügyi terv, pénzforgalmi kimutatás kidolgozása volt, amelyből a teljes tervezett beruházás megvalósítható. A felperes által készített cash flow-ban tervezett pénzügyi hitelfolyósítására azonban a Bank részéről nem került sor, a bank kizárólag a kamattámogatással biztosított 870,600.000 Ft hitelt nyújtotta a beruházáshoz, amely csak a beruházás első ütemének finanszírozását tette lehetővé. A további banki hitelnyújtására már nem a felperes tevékenységének eredményeként került sor, tehát e körben a felperes tevékenysége nem vezetett eredményre. A szakértő a beruházás forrásainak megszerzéséhez kapcsolódó felperesi tevékenységként a lakás-takarékpénztári együttműködés megszerzését, a T Alapítványi támogatás megszervezését, koordinálását, pályázat készítését értékelte. A másodfokú bíróság viszont a csatolt okiratokból azt állapította meg, hogy a lakás-takarékpénztári szerződések megkötésére részben már a felperesnek az alperessel kötött megbízási szerződés megkötését megelőzően, részben pedig a szerződés megszűnését követően került sor. Arra vonatkozóan a felperes nem csatolt bizonyítékot, hogy a szerződéses jogviszony fennállása alatt kötötték meg a lakás-takarékpénztári szerződéseket és ha ilyen szerződéseket az adott időszak alatt egyáltalán

kötöttek, azokra mennyiben az ő tevékenységének eredményeként került sor. Megállapította továbbá, hogy a T Alapítvány támogatást a felek között fennálló megbízási jogviszony tartama alatt nem nyújtott. A támogatási szerződés megkötésének ugyanis felfüggesztő feltétele volt nevezetesen az, hogy az alperes a finanszírozást lebonyolító pénzügyintézetrel érvényes hitel és óvadéki szerződést kössön, továbbá, hogy a kérelemben írt összegre a fedezet az adományok alapján teljes egészében rendelkezésre álljon. A támogatási szerződés megkötésére csak 2007. október 11-én került sor, és akkor is a kérelemtől eltérően alacsonyabb összegű támogatást kapott az alperes. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a felperesnek a beruházás forrásainak megszerzésével kapcsolatos összes tevékenységének értékét a szakértői véleménytől eltérően 12,5 %-ban fogadta el, így a felperesi teljesítést az elvállalt feladatokhoz képest 42 %-ra értékelte.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalma szerint - elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását; másodlagosan mindkét fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

Előadta, hogy a hálózatépítés költsége 4,9 milliárd, a szennyvíztelep létesítésének költsége 578,000.000 Ft volt, ebből mintegy 2,4 milliárd Ft banki hitelre, a T Alapítvány támogatására, valamint a lakás-takarékpénztárral kötött szerződések alapján befolyó összegekre is szüksége lett volna. A hitellel és az egyéb támogatásokkal kapcsolatban az volt a megbízott szerződésben írt feladata, hogy a pénzügyi tervezés keretei között megvalósítható, működőképes finanszírozási konstrukciót dolgozzon ki. Ennek keretében biztosítva legyen a szükséges társulati banki hitel, járjon el a T Alapítvány támogatásának elnyerése érdekében és szervezze meg az együttműködést a lakás-takarékpénztárral, továbbá végezze el a szerződésben írt egyéb feladatokat.

A Bank azonban az igényelt 2,611.364.000 Ft hiteligényt csupán 870,600.000 Ft összegben teljesítette. Egyébként a vízközmű társulat és az önkormányzatok hitelszerződéssel rendelkeztek az E Banknál a szennyvízberuházás finanszírozására, a felperes ügyvezetője kizárólag azért szorgalmazta a Bankhoz történő hiteligény benyújtást, mert állítása szerint ott kedvezőbb kamatozású hitelt tud intézni az alperes részére. Végül is az E Bank volt az a pénzügyintézet, amely a megfelelő összegű hitelt biztosította a beruházáshoz és egyben kiváltotta a Bank hitelét is. Elfogadta a másodfokú bíróság megállapítását, miszerint a perbehozott megbízási szerződés ún. eredménykötelem volt, azonban álláspontja szerint a másodfokú bíróság elmulasztotta vizsgálni a szerződés célját, nevezetesen, hogy a felperes a teljes pénzügyi

bonyolításra vállalt kötelezettséget, tehát nem kizárólag tervezési, előkészítési és számítási munkák elvégzésére kapott megbízást. Nevezettnek a szennyvízberuházás teljes finanszírozását kellett volna megoldania. Valamennyi tevékenységét e cél érdekében kellett végeznie, feladatai csak a szerződés céljára tekintettel voltak értelmezhetőek. Nem azt kellett tehát vizsgálnia az eljárás bíróságoknak, hogy a felperes a vállalt feladatok közül melyeket és milyen mértékben teljesítette, hanem azt, hogy az eljárása mennyiben szolgálta a szerződésben rögzített cél elérését, mert a megbízási szerződés csak a cél elérése esetén tekinthető teljesítettnek. Hangsúlyozta, miszerint már az elsőfokú eljárásban vitatta a felperesnek a beruházás döntés előkészítési szakaszába sorolt tevékenységének elvégzését, továbbá, hogy ez önmagában a szerződés céljától függetlenül értékelhető. Ami megállapítható volt, hogy a felperes tevékenysége kifejezetten a projekt finanszírozását ellehetetlenítő magatartásként értékelhető. A bank által nyújtott alacsonyabb összegű hitel ugyanis alapjaiban döntötte meg a projekt finanszírozhatóságát.

A szakértői véleményben írt, a beruházás megvalósítási szakaszában elvégzendő feladatok tekintetében az elvégzett tevékenységet a szakértő 25 %-ra becsülte. A Fővárosi Ítéltábla ezt 12,5 %-ra értékelte. Összességében megállapítható, hogy a felperes eljárása eredményre nem vezetett, a bankhoz benyújtott számítások nem minősülnek önálló szellemi terméknek, amelyek csupán a kölcsönigénylés mellékletét képezték.

Kifejtette, hogy a jogügyletet az ún. „nem nevesített ügynöki, közvetítői szerződések szabályai szerint kellett volna elbírálni, amelynek alapján megbízási díj csak eredményes munka esetén járt volna", a szerződésben megjelölt cél megvalósulása esetén.

A másodlagos felülvizsgálati kérelmével kapcsolatosan előadta, hogy a perben nem tisztázott, milyen körülmények között került sor arra, hogy a felperes 2,600.000.000 Ft hiteligényével szemben csupán annak egy részét vállalta folyósítani a Bank. Korábban indítványt tettek a Bank teljes hiteldokumentációjának a bíróság általi beszerzésére, mivel a 2006. évre vonatkozó banki hitelbírálati anyag nem állt rendelkezésre. Tekintve, hogy a hitelkérelem elutasítását az ügy sarkalatos részének tekintik, az indítvány elutasítani a bíróságnak nem lehetett.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az alperest terhelő marasztalás összegének 17,173.125 Ft-ra és annak kamataira történő felemelését kérte. Kérte, hogy az őt megillető megbízási díj összegét a szakértői véleményben írt 64,5 %-ot kitevő 17,173.125 Ft-ban állapítsa meg a bíróság. Előadta, hogy a szakértői vélemény szerint, amennyiben a beruházás vonatkozásában a Bankkal kötött hitelszerződésre nézve a felperesi teljesítés értékelésre kerül,

úgy a szolgáltatása az eredeti vállalás 64,5 %-át teszi ki. Az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapítható volt, hogy a Bank és az érdekelt önkormányzatok között 2007. áprilisában megkötött hitelszerződések a felperes előkészítő munkájának eredményeként jöttek létre. M Z tanú vallomása igazolta, hogy bár a hitelszerződés a beruházás első ütemének finanszírozása érdekében került megkötésre, ezen ütem befejezését követően a második ütemhez szükséges kölcsönök tekintetében lefolytatták volna a tárgyalásokat. A társulat hitelkérelmének elkészítését és a bankhoz való benyújtását teljesítette, és a szerződés az általa készített és benyújtott hitelkérelemnek megfelelően jött létre. Az alperes és az érdekkörébe tartozó önkormányzatok mindezt elfogadták, a szerződést megkötötték. Azzal, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe M Z tanúvallomását, megsértették a Pp. 206. §-ában írt, a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó rendelkezéseket.

Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem tekintette az általa elvállalt megbízást klasszikus megbízotti feladatnak és ezáltal a szerződést a Ptk. 474. §-ának /1/ bekezdésében írt klasszikus megbízási szerződésnek, amelyben a megbízott csak a rábízott ügy ellátását vállalja eredmény vállalása nélkül. Hangsúlyozta, csupán tanácsadást, illetőleg a feltételek változásai miatt előállt pénzügyi helyzet elemzését vállalta, azt azonban nem, hogy az általa vállalt és ellátott feladatok eredményre is vezetnek. Álláspontja szerint bizonyította, miszerint az önkormányzatok az együttműködési kötelezettségüknek minimális szinten tettek eleget, e kötelezettségüket megszegték és hátráltatták a projekt befejezését.

Előadta, hogy a másodfokú ítélet abban a részében, miszerint a felperest terhelte a lakás-takarékpénztári szerződések megkötése, illetőleg ezek megszervezése, és hogy ennek a feladatnak a teljesítését nem bizonyította, iratellenes és kirívóan okszerűtlen. A megbízási szerződés nem tette feladatává a lakás-takarékpénztári szerződések megkötését, illetőleg a megkötések megszervezésében való közreműködést. A megbízási szerződés megkötésekor a megkötött lakás-takarékpénztári szerződések száma már elérte azt a szintet, amelyet később a cash flow különböző változataiban értékeltek. Ebben a helyzetben azt vállalhatta, hogy a lakás-takarékpénztárral felveszi a kapcsolatot, szervezi és segíti az együttműködést az alperes és pénztár között, ezen felül más, a lakás-takarékpénztárhoz kapcsolódó feladata nem volt. Az, hogy a kötelezettségének eleget tett az F lakáskassza Zrt. munkatársa részéről tett és a periratokhoz 2010. május 6-án benyújtott nyilatkozat igazolja.

Ugyancsak iratellenesnek tekinti azt a megállapítást, hogy a T Alapítvánnyal kapcsolatos eljárásra vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget. C L tanú a T Alapítvány elnöke előadta, hogy a projekt finanszírozása érdekében az Alapítványnál eljárta, maga készítette

el és nyújtotta be a támogatási kérelmet és ez alapján került megkötésre a támogatási szerződés.

.-.-.-.-.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt a megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

Mind az alperes felülvizsgálati kérelmében, mind a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében előadottak szerint a másodfokú bíróság a felek jogviszonyát nem megfelelően értékelte. Az alperes álláspontja szerint a helyes minősítés nem nevesített ügynöki, közvetítői szerződés lett volna, vagyis a felperesnek a megbízási díj csak eredményes munka esetén járt volna, mely az adott tényállás mellett nem valósult meg, míg a felperes álláspontja szerint klasszikus megbízási jogviszony jött létre a felek között és a felperes nem vállalta, hogy az általa elvállalt feladatok eredményre is vezetnek.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint a felek közötti jogviszonyt a másodfokú bíróság helyesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen mérlegelte, a Pp. 206. §-ában foglaltak megsértése nem állapítható meg.

A Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a bizonyítékok egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A felülvizsgálati eljárásban ezért a bizonyítékok felülmérlegelésére csak kivételes esetben, akkor kerülhet sor, ha az eljárás bíróságok azokat okszerűtlenül, a logika alapvető szabályait megsértve mérlegelték és ez téves jogi következtetésre vezetett. A felülmérlegelésre okot adó kirívóan okszerűtlen, a logikai szabályaival ellentétes mérlegelés a másodfokú bíróság ítéletében nem lelhető fel.

A felek között létrejött szerződés szerint a felperes egy komplett, összetett feladatsor elvégzését vállalta, amelyben voltak olyan vállalatok, amelyek tekintetében csupán közreműködést, mások tekintetében viszont eredmény elérését vállalta.

A szakértő a vállalt munkákat három csoportba osztotta. Az első csoportba tartozó munkák körében tüntette fel a szaktanácsadást, különböző elemzések és számítások elvégzését, továbbá az üzemeltetési, illetőleg koncessziós tőkebevonás esetén érvényes konstrukció kidolgozását. A szakértő a fenti munkákra - becsléssel - a 21,300.000 Ft-ot kitevő díj 29,5 %-át - 6,283.500 Ft-ot -

javasolt elfogadni. A szakértő véleményét e vonatkozásban mindkét fokú bíróság elfogadta.

A bíróságok helytállóan állapították meg, hogy e munkálatok elvégzése fejében a felperes eredményt nem vállalt, egyébként is a szaktanácsadásnak csak abban az esetben lehet konkrét eredménye, ha azokat a megbízó megfogadja, így az eredmény elérése hasznos tanács esetén sem tőle, hanem a másik féltől függ. A konstrukciók kidolgozása, egyes források felkutatását, a finanszírozás rendszerébe való beillesztését jelentette. A felperes az általa végzett számításokkal bizonyította, hogy a finanszírozásra üzemeltetői tőkebevonással, illetve PPP bevonással is sor kerülhetett volna, ami csökkenthette volna a beruházás hiteligényét. Tény, hogy az állami támogatási szerződés megkötése, illetőleg annak feltételei ismeretében utóbb e konstrukciók alkalmazására nem volt reális lehetőség, azonban az előkészítés szakaszában nem látszott szükségtelennek e lehetőségek kidolgozása akkor sem, ha a konkrét megvalósításukhoz további tevékenységre, a részletek kidolgozására lett volna szükség. A 13. sorszámú jegyzőkönyvben az alperes képviselője K L tanúvallomásában azt adta elő, hogy a felperessel 2006. őszéig többször folytattak megbeszéléseket, e-mail váltások történtek, a felperes a 8/F/1. alatt csatolt dokumentumokban írt tevékenységeket valójában elvégezte, tehát alperes nem állítja, hogy a felperes semmiféle tevékenységet nem végzett. Mindezek alapján a fenti bizonyítékok mérlegelése eredményeképpen nem volt okszerűtlen az eljáró bíróságoknak az az egyező döntése, hogy a felperes a beruházás előkészítése során végzett tevékenységéért a díj 29,5 %-ára jogszerű igényt támaszthat.

A beruházás jóváhagyását követően a források megszerzése kapcsán a felperes az általa vállaltaknak nem maradéktalanul tett eleget, eljárása nem minden vonatkozásban felelt meg az elérendő célnak, illetve vállalását nem tudta maradéktalanul teljesíteni, illetve a teljesítést bizonyítani.

A szakértő a lakás-takarékpénztárral való felperesi együttműködést 10 %-ban, a T Alapítvány támogatásának elnyerése érdekében végzett tevékenységét 12,5 %-ban, a közbeszerzés kiírójával történő egyeztetéssel kapcsolatos tevékenységét 2,5 %-ban, összesen a díj 25 %-ában jelölte meg, melyet az elsőfokú bíróság elfogadott. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által e tevékenységekre megállapított 25 %-os mértékű díjat 12,5 %-ra csökkentette, melyet a Legfelsőbb Bíróság nem talált jogszabálysértőnek az alábbiak szerint.

Az F Lakás-takarékpénztárral történő együttműködést nem találta bizonyítottnak. Maga a szakértői vélemény is tartalmazta, hogy a lakás-takarékpénztárral kapcsolatos szervezési feladat már a

megbízási szerződés megkötése előtti időszakban realizálódott. Nem lehet iratellenesnek tekinteni a bizonyítékok olyan értékelését, mely szerint a felperes a megbízási szerződés 3.5 pontjában vállalt feladat elvégzését nem bizonyította. Ezt a megállapítást a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben hivatkozott irat tartalma sem cáfolja, mert a szerint általános információ nyújtásra, szerzésre került sor, a szerződésben vállalt együttműködés megszervezését az okirat nem bizonyítja.

A fennmaradó 15 %-ból 12,5 % megítélése kapcsán felülmérlegelésnek a felülvizsgálati eljárásban ugyancsak nem volt lehetőség. Arra nem merült fel értékelhető adat, hogy a felperes a közbeszerzés kiírójával való egyeztetést nem végezte el, az pedig nem vitatható, hogy a T támogatás megszerzése érdekében eljár, és elkészítette az annak elnyeréséhez szükséges pályázatot. C L J tanú az Alapítvány elnöke a 13. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy az Alapítvány a felperes által benyújtott és először általa módosított kérelem alapján bírálta el a támogatási kérelmet. A kérelemnek a pályázat a mellékletét képezte, tehát az eljárás másodfokú bíróság a logika alapvető szabályainak megsértése nélkül mérlegelte a szakértői véleményt és az egyéb bizonyítékokat és ítélte meg a részére a források megszerzésével kapcsolatos tevékenységgel összefüggésben a díj 12,5 %-át.

Az eljárás bíróságok a bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ában foglaltak megsértése nélkül történő mérlegelésével jutottak arra a helyes következtetésre, hogy a Bank útján történő hitel biztosításával kapcsolatos tevékenységet a megbízási díj számításánál figyelmen kívül kell hagyni. Sem az első, sem a másodfokú bíróság nem találta alaposnak a felperesnek a Bankkal való szerződéskötésre alapított 10 %-os igényét.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint M Z tanúvallomása sem alapozta meg a felperesnek a fenti megbízási díj iránti követelését. M Z tanú a 13. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt vallomásában azt adta elő, hogy a csatornahálózat teljes bekerülési költségét jelentő 3.278,636.000 Ft beruházási értéket és az erre eső 1.910,000.000 Ft címzett állami támogatást vették alapul a folyósítható társulási hitel megállapításánál, és ez alapján döntöttek 870,600.000 Ft társulási hitel nyújtásáról. Tudtak a szennyvíztelep beruházásról, de úgy értesültek, hogy az PPP beruházásban készül, ennek finanszírozása nem volt a megállapodás tárgya, esetleg későbbi tárgyalásokon visszatérhettek volna ennek finanszírozására.

A valós helyzet az volt, hogy a csatornahálózat beruházási költsége 4.904,364.000 Ft-ot tett ki, az I. ütem 3.228,636.000 Ft-ot, a II. ütem 1.675,728.000 Ft-ot igényelt volna (a vállalkozási szerződés szerint) ezen felül merült fel a szennyvíztisztító telep 578,750.000 Ft-ot kitevő költsége (a szakértői vélemény táblázata). Ehhez képest a 2006. május 19-i összegzésben a felperes a teljes

bekerülési költséget 5.605,328.000 Ft-ban határozta meg. A címzett állami támogatást az alperes a csatornahálózat I. üteméhez és a szennyvíztelep beruházáshoz kapta, a csatornahálózat II. üteme támogatásban nem részesült. A Bank a hitel összegének megállapításánál a fentiek szerint kizárólag a csatornahálózat I. ütemét vette figyelembe, az igénylés szerint szükséges 2,6 milliárd Ft hitel helyett csupán 870,600.000 Ft folyósítását vállalta. Így nem volt hitellel fedezve a csatornahálózat II. ütemének és a szennyvíztelepnek a kivitelezése. Ugyanakkor a Bank az általa folyósítani vállalt hitel biztosítékaul valamennyi számba jöhető biztosítékot lekötött, így egy félig kész, a hiányzó részek nélkül nem üzemeltethető beruházás továbbépítéséhez kellett volna az alperesnek kiszolgáltatott helyzetben, a Bank által diktált feltételek mellett további kölcsönöket kieszközölnie. Ez a kölcsönszerződés nyilvánvalóan akkor sem állt érdekében az alperesnek, ha kényszerhelyzetben 2007. áprilisában egyébként aláírta, ezért kellett intézkednie utóbb annak kiváltása és a beruházás további költségeinek finanszírozása érdekében újabb hitelszerződés megkötéséről gondoskodnia, amelyben viszont a felperesnek már semmiféle szerepe nem volt.

Azt, hogy a beruházás pénzügyileg nem volt kellően megalapozott, az Állami Számvevőszék jelentése is alátámasztotta, ezért az eljáró bíróságok a bizonyítékok okszerű mérlegelésével rekesztették ki a banki hitellel kapcsolatos felperesi tevékenységet a megbízási díjjal ellentételezhető tevékenységek köréből.

Az elsőfokú bíróság ítéletében indokát adta miért nem tartotta szükségesnek a banki hitelbírálat anyagának beszerzését. Ezen dokumentáció beszerzése a másodfokú bíróság döntésének fejében különösen nem volt szükséges alperesi szempontból, hiszen a banki ügyintézővel kapcsolatos tevékenységet a másodfokú bíróság díjazással nem ismerte el. Ezen álláspontját pedig a Legfelsőbb Bíróság a később kifejtettek szerint osztotta. A rendelkezésre álló bizonyítékok elegendőek voltak ahhoz, hogy e kérdésben megalapozott döntést lehessen hozni.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletét a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme is sikertelen volt, ezért a Pp. 81. §-ának /1/ bekezdése szerint a felek a perköltségeiket a pervesztesség és pernyertesség arányában tartoznak viselni. Az alperes a 10,735.200 Ft felülvizsgálati érték után a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a /2/ bekezdésének a) és b) pontja, valamint /5/ bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó 326.2501 Ft ügyvédi munkadíjat tartozna a felperesnek megfizetni. A felperes a sikertelen csatlakozó felülvizsgálati kérelme következtében a

6,437.925 Ft felülvizsgálati érték alapulvételével 201.250 Ft ügyvédi munkadíjat fizetne az alperesnek. A két összeg beszámításával a felperes által az alperesnek fizetendő felülvizsgálati perköltség összege 125.000 Ft.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának /3/ bekezdése alapján alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. július 5.

.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke
öngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró
Dr.Lőrincz Györgyné sk.bíró